

ZAKON O POSTUPKU MEDIJACIJE

Službeni glasnik BiH, br. 37/04.

I – OPĆE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom se uređuje postupak medijacije na teritoriji Bosne i Hercegovine.

Poslovi medijacije posebnim zakonom prenose se na udruženja ili udruženja po proceduri utvrđena tim zakonom.

Član 2.

Medijacija, u smislu ovog zakona, postupak je u kojem treća neutralna osoba (medijator) pomaže strankama u nastojanju da postignu obostrano prihvatljivo rješenje spora.

Medijator ne može nametnuti strankama rješenje spora.

Član 3.

Postupak medijacije vodi medijator pojedinac osim ako se stranke dogovore da postupak vrši više medijatora.

Medijator je treća neutralna osoba koja posreduje u rješavanju spora između stranaka u skladu sa principima medijacije.

Član 4.

Stranke u sporu mogu se sporazumjeti, prije i nakon pokretanja sudskog postupka do zaključenja glavne rasprave, da spor riješe u postupku medijacije.

Ako stranke prije pokretanja sudskog postupka nisu pokušale riješiti spor u postupku medijacije, sudija koji vodi sudski postupak može, ako ocijeni da je to svrsishodno, na pripremnom ročištu predložiti strankama da spor pokušaju riješiti u postupku medijacije.

Član 5.

Stranke zajednički biraju medijatora s liste medijatora koju utvrđuje Udruženje.

Ako se stranke ne mogu dogovoriti oko izbora medijatora, medijatora imenuje Udruženje.

Pisani akt-sporazum iz st. 1. ili akt Udruženja medijatora iz st. 2. ovog člana dostavlja se i ulaže u spis predmeta kod postupajućeg suda ukoliko je postupak medijacije pokrenut u toku ili nakon pokretanja sudskog postupka.

II – PRINCIPI POSTUPKA MEDIJACIJE

Član 6.

Strane u sporu pokreću postupak medijacije i učestvuju u postizanju obostrano prihvatljivog sporazuma dobrovoljno.

Član 7.

Postupak medijacije povjerljive je prirode. Izjave stranaka iznesene u postupku medijacije ne mogu se bez odobrenja stranaka koristiti kao dokaz u bilo kojem drugom postupku.

Medijator će informacije koje mu budu dostavljene u toku odvojenih sastanaka sa svakom strankom posebno zadržati u tajnosti i neće o njima raspravljati sa drugom stranom, ukoliko drugačije nije dogovoreno.

Član 8.

Stranke u postupku medijacije imaju jednaka prava.

Član 9.

Medijator će posredovati na neutralan način, bez ikakvih predrasuda u pogledu stranaka i predmeta spora.

III – POSTUPAK MEDIJACIJE

Član 10.

Postupak medijacije pokreće se pismenim ugovorom o medijaciji koji potpisuju stranke u sporu i medijator.

Član 11.

Ugovor o medijaciji mora sadržavati:

- podatke o ugovornim stranama, zakonskim zastupnicima ili punomoćnicima,
- predmet medijacije (opis spora),
- izjavu o prihvaćanju načela medijacije definiranih ovim zakonom,
- mjesto održavanja medijacije,
- odredbe o troškovima postupka i
- naknadu medijatoru.

Član 12.

Nakon potpisivanja ugovora o medijaciji, medijator u dogovoru sa strankama određuje vrijeme i bliže mjesto-prostoriju održavanja sastanka za medijaciju.

Član 13.

Ako je sudski postupak već u toku, stranke koje su se sporazumjele da spor riješe u postupku medijacije dužne su o tome obavijestiti sudiju koji vodi sudski postupak, dostavljanjem kopije ugovora o medijaciji.

Član 14.

Ako su stranke u toku parničnog postupka, na vlastitu inicijativu ili na prijedlog sudije, sporazumjele da spor pokušaju riješiti u postupku medijacije, sud će odgoditi ročište na period najduže 30 dana.

Član 15.

Ukoliko su stranke u sporu fizičke osobe, njihovo prisustvo postupku je obavezno.

Interese stranaka u postupku mogu zastupati njihovi zakonski zastupnici ili punomoćnici.

Radnje u postupku medijacije, uključujući i potpisivanje sporazuma o nagodbi, koje preuzima punomoćnik, imaju isto pravno djelovanje kao da ih je preuzela sama stranka.

Član 16.

Pored medijatora, stranaka, odnosno njihovih zastupnika, postupku mogu prisustvovati i treće osobe, uz saglasnost stranaka.

Sve treće osobe koje prisustvuju postupku medijacije moraju se u pismenoj formi obavezati da će poštovati princip povjerljivosti postupka medijacije.

Član 17.

Stranke moraju, blagovremeno, dostaviti medijatoru svu relevantnu dokumentaciju u vezi sa predmetom spora.

Član 18.

Na početku postupka medijacije, medijator ukratko upoznaje stranke s ciljem medijacije, postupkom koji će biti proveden i ulogom medijatora, kao i stranaka u postupku.

Član 19.

Postupak medijacije može prekinuti svaka stranka u bilo kojem trenutku u toku postupka.

Medijator može prekinuti postupak medijacije ako ocijeni da dalje vođenje postupka nije svrsishodno.

Medijator će prekinuti postupak medijacije ako postoje ili se u toku postupka pojave razlozi koji ga sprečavaju da bude neutralan i nepristrasan.

Pisanu i usmenu izjavu stranke o prekidu medijacije, odnosno ocjenu medijatora da je dalje vođenje postupka nesvrshodno medijator će konstatirati u formi posebnog akta, potpisati i dostaviti postupajućem sudu.

Član 20.

Medijator je dužan provesti postupak medijacije bez odugovlačenja.

Član 21.

U toku postupka medijacije, medijator može voditi i odvojene razgovore sa svakom strankom pojedinačno.

Član 22.

Medijator neće davati obećanja niti će garantirati određeni rezultat iz postupka medijacije.

Član 23.

Na zahtjev stranke, istaknut u odvojenom razgovoru, medijator može dati prijedlog opcija za rješavanje spora, ali ne i rješenje.

Član 24.

Kada stranke u postupku medijacije iznađu rješenje spora, uz pomoć medijatora, sačinit će se pismeni sporazum o nagodbi i odmah ga potpisati.

Član 25.

Sporazum o nagodbi iz čl. 24. ovog zakona ima snagu izvršne isprave.

Član 26.

Kad je parnica u toku, stranke su dužne obavijestiti sud o ishodu postupka medijacije odmah, a najkasnije do održavanja ročišta zakazanog u skladu sa odredbom čl. 14. ovog zakona, dostavljanjem sporazuma o nagodbi.

Član 27.

Medijator podliježe odgovornosti za štetu koju nanese stranci svojim nezakonitim postupanjem prema općim pravilima odgovornosti za štetu, te disciplinskoj odgovornosti u skladu sa aktima Udruženja.

IV – SUKOB INTERESA

Član 28.

Medijator ne može postupati u predmetima u kojima ima ili je imao, odnosno ukoliko se u međuvremenu pojavi lični interes, lični, porodični ili poslovni odnos sa strankom u sporu ili ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristrasnost.

Član 29.

Medijator može voditi postupak medijacije i u slučajevima iz čl. 28. ovog zakona, ukoliko su stranke, i nakon što su obaviještene o postojanju tih okolnosti, saglasne da on vodi postupak.

V – USLOVI PLAĆANJA TROŠKOVA POSTUPKA MEDIJACIJE

Član 30.

Nagradu i naknadu troškova medijatora, u visini propisanoj aktom Udruženja kao i druge troškove neophodne za provođenje postupka medijacije, stranke snose na jednake dijelove osim ako ugovorom o medijaciji nije drugačije predviđeno.

VI – USLOVI ZA BAVLJENJE MEDIJACIJOM

Član 31.

Medijator može biti osoba koja ispunjava opće uslove za zapošljavanje.

Pored uslova iz st. 1. ovog člana, medijator mora ispunjavati i sljedeće uslove:

- a) visoka stručna sprema,
- b) završena obuka prema programu Udruženja ili prema drugom programu obuke koji priznaje Udruženje,
- c) upis u registar medijatora koji vodi Udruženje.

Osobi koja sa uspjehom završi obuku za medijatora izdat će se odgovarajući certifikat koji služi kao osnov za upis u registar medijatora.

Član 32.

Strani državljanin koji je ovlašten da obavlja poslove medijacije u drugoj državi može u pojedinačnim slučajevima, pod uslovom reciprociteta, voditi postupak medijacije u BiH, uz prethodnu saglasnost Ministarstva pravde i Udruženja medijatora u BiH.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 33.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH" i službenim glasilima entiteta i Brčko Distrikta BiH.